

36.kapittel – Nye himler og en ny jord (Jesaja kap.65;11 – 66;24)

Selv om velsignelsens tid ikke var inne, ville den sikkert komme i Guds egen tid: *"Derfor sier Herren Herren: Se, mine tjenere skal ete, men dere skal sulte ... Se, mine tjenere skal juble av hjertens lyst, men dere skal skrike av hjertets pine og hyle i fortvilelse ... For se, jeg skaper en ny himmel og en ny jord. Og de første ting skal ikke minnes, ingen skal mer komme dem i hu." (kap.65;13-17).* Jesu tok dette opp i sin tale til jødene. På dommens tid vil de gjøre krav på å høre ham fordi de var jøder som ham: *"Vi åt og drakk for dine øyne, og du lærte på våre gater." (Luk.13;26).* Det er ikke fødselen som gir noen rett til det evige liv. Det evige liv er en gave som skal iskjenkes dem som omvender seg og gjør gjerninger som er omvendelsen verdige (Ap.gj.26; 20). Dommeren Jesus vil derfor si til dem: *"Jeg vet ikke hvor dere er fra. Gå bort fra meg, alle dere som gjorde urett." (Luk.13;27).*

"Mine tjenere skal glede seg"

Guds tjenere vil derimot ble mett og gjort glade i Guds rike og som vi har sett fra Jesaja, er disse tjenere menn og kvinner fra alle nasjoner som søker Gud og gjør rettferdighet. Jesus understreket dette idet han fortsatte: *"Dere skal gråte og skjære tenner, når dere får se Abraham og Isak og Jakob og alle profetene i Guds rike, mens dere selv er kastet utenfor. Og de skal komme fra øst og vest og fra nord og sør og sitte til bords i Guds rike." (Luk.13;28-29).*

Guds rike ble tatt bort fra Israel og gitt til et folk som ville bære rettferdighetens frukt – et folk bestående av trofaste mennesker fra både Israel og hedningene. For tiden er disse spredt over hele verden hvor de sørger fordi Guds hellige navn er spottet. De tørster etter rettferdighet idet de er klar over at de ikke holder mål i guddommelige ting. Men selv om de faller, gir de ikke opp og ved Guds nåde og forlatelse får de lov til å fortsette på den vei som fører til Guds rike. Erfaring har bekreftet Guds ords pålitelighet i deres liv. De vet at de ikke kan fortjene evig liv men samtidig vet de at Gud forlanger at de må følge etter i Jesu Kristi fotspor. Gud ser på hjertet: *"Men den jeg vil se til, det er den elendige, og den som har en sønderbrutt ånd og er forferdet over mitt ord." (Jes.66;2).*

Utvendig religiøsitet kan bedra mennesker, men tro uten gjerninger er verre enn avgudsdyrkelse: *"Den som slakter en okse [som et offer], er som den som dreper en mann ... Den som bærer fram påminningsoffer av virak, er som den som priser avguder. Likesom **de har valgt sine egne veier** ... de gjorde det som var ondt i mine øyne, og valgte det jeg ikke hadde behag i." (kap.66;3-4).*

Vi må ikke dømme, men tjene. Dommens tid vil komme og hjertets skjulte tanker vil da bli åpenbart: *"Hør Herrens ord, dere som er forferdet over hans ord! Deres brødre som hater dere, som støter dere fra seg for mitt navns skyld, de sier: La Herren vise sin herlighet, så vi kan få se at dere blir glade! – Men de skal bli til skamme." (v.5).*

"Et folk født på én gang"

Fra jordens skjød vil *"et folk [fødes] på én gang" (v.8),* nemlig de som elsker den nye Jerusalem (v.13). Men ild og sverd (v.16) vil Herren *"sanke ut av hans rike alt som volder*

anstøt" (Matt.13;41). Jordan vil bli moralsk rensert og "de første ting" (kap.65;17), slik som menneskers vanstyre, ondskap og krig, "skal ikke minnes, ingen skal mer komme dem i hu." Ut fra det vi har lært fra Jesaja tidligere (f.eks. avsnitt om "profetiske språk" kap.14, kan vi forstå at dette bibelske språk betyr at de nåværende himler og jord vil forgå og gi plass til en ny tidsalder – "en ny himmel og en ny jord" (kap.65;17), som apostelen Peter beskriver som rettferdighetens bolig (2.Pet.3;13).

I kapittel 51, da han beskrev slutten av den israelittiske tidsalder basert på Moseloven som grunnlov, brukte Jesaja lignende ord: *"Løft deres øyne til himmelen, og se på jorden her nede! For himmelen skal forsvinne som røk, og jorden skal eldes som et klede." (kap.51;6). Han fortsatte ved å tale om den tid når riket blir gjenopprettet under Messias: "Jeg la mine ord i din munn og dekket deg med min hånds skygge for å plante **himmelen** [dvs danne en ny regjering] og grunnfeste **jorden**, og for å si til Sion: Du er mitt folk!" (v.16).*

"Jeg vil juble over Jerusalem"

Den nye himmel og jord vil være et universalt rike grunnlagt på den nye pakt i Kristus. Byen Jerusalem i Judea ble derfor betegnet som det nye Jerusalem fordi den vil være hovedstaden i det kommende Guds rike på jorden. Gud vil da gjøre Jerusalem *"til en lovsang på jorden" (kap.62;7). Det blir staden til den store Konge og stormennene som styrer etter rett. (kap.32;1). Om disse "Guds tjenere" skrev profeten slik: "Ja, gled og fryd dere til evig tid over det jeg skaper! For se, jeg skaper Jerusalem til jubel og hennes folk til fryd. Og jeg vil juble over Jerusalem og fryde meg i mitt folk. Gråt eller skrik skal ikke lenger høres der." (kap.65;18-19).*

Dette folk kalles *"bruden, Lammets hustru" og "den hellige stad, det nye Jerusalem" i Åpenbaring kap.21, hvor Jesajas ord er gitt sin fulle bredde (v.1-4).*

Men om nasjonen Israel er det skrevet at det skal være, *"en velsignelse midt på jorden" (Jes.19;24). Gud vil herliggjøre seg i dem for alle jordens folk, og nasjonene vil gå opp til deres land for å tilbede Gud. Israels velsignelse vil ikke være det evige liv, for det er reservert Guds tjenere; men det å være opphøiet blant nasjonene gjennom Kristi og de helliges regjering. En velsignelse av fred, trygghet og langt liv: "Det skal ikke lenger finnes noe spedbarn som bare lever få dager, eller en gammel mann som ikke fyller sine dagers mål. Nei, en ung mann skal den være som dør hundre år gammel, og hundre år gammel skal den synder bli som forbannes." (kap.65;20).*

Menneskets alder vil tilsvare den før vannflommen. Et langt liv vil bli gitt alle som respekterer og holder Kristi lov, men opprør og åpen synd vil bli straffet med en gang: *"De skal bygge hus og bo i dem og plante vingårder og ete deres frukt. Ikke skal de bygge og en annen bo, ikke skal de plante og en annen ete. Nei, som treets dager skal mitt folks dager være, og mine utvalgte skal selv få nyte frukten av sine henders gjerning." (v.21-22).*

Mennesker skal "glede seg i sitt strev"

Mennesker blir garantert rett til å arbeide, spise og leve i fred uten frykt for overgrep, og over alt denne Guds gave med god helse og et langt liv, slik at de ville kunne nyte det de har arbeidet for (se Predikantens bok 5;18-19).

"Og det skal skje: Før de roper, skal jeg svare, mens de ennå taler, skal jeg høre." (v.24). Det vil oppstå fred mellom Gud og mennesker som vil føre til at ennå en forbannelse vil forsvinne. Selve naturen vil oppleve Edens tilstander: *"Ulven og lammet skal beite sammen, løven skal ete halm som oxen, og ormen får støv til mat. Ingen skal gjøre noe ondt og ingen skal ødelegge noe på hele mitt hellige berg, sier Herren." (v.25).*

Disse velsignelser skal også vederfares andre nasjoner. Guds rettferdige dommer vil resultere i en reduksjon av verdens befolkning – *"Mange skal det bli som Herren slår i hjel." (kap.66;16).* De som overlever vil bli ydmyket og rensset, og de vil se Guds hånd åpenbart Blant sitt folk Israel: *"Den tid kommer da jeg samler alle folk og tungemål, og de skal komme og se min herlighet." (v.18).*

Gud vil i de dager fremdeles bruke Israel som sine vitner og vil sende dem ut iblant de nasjoner som ennå ikke har kjennskap til Israels Gud (v.19). De øvrige israelitter som fremdeles bor iblant nasjonene vil reise hjem (v.20). Fra Levis stamme vil familien Sadok bli innsatt som prester i det tempel som Esekiel sier skal bygges i de dager (Esek. kap.44;15 o.s.v.), og de andre vil operere som levitter og gå prestene til hånd: *"Også av dem vil jeg ta meg noen til prester og til levitter, sier Herren." (v.21).*

"Alt kjød kommer for å tilbe for mitt åsyn"

Til dette tempel vil nasjonene gå for å tilbede Gud og lærer hans veier og lov (kap.2;2-4): *"Og det skal skje: Nymåne etter nymåne og sabbat etter sabbat skal alt kjød komme for å tilbe for mitt åsyn, sier Herren." (v.23).*

Esekiel forteller oss at etterat Guds dommer har gått igjennom landet og den nordlige hær er blitt tilintetgjort, vil israelittene gå gjennom landet for å begrave de døde (Esek.39;15-16). Likene vil gradvis tilintetgjøres ved rensende ild og orm på et sted som Esekiel kaller for Gog-hopens dal. Til dette sted vil de som tilber Gud på sabbatene og høitidene bli ført, slik at de kan få førstehåndskjennskap til at *"syndens lønn er døden". "Og de skal gå ut og se på de døde kroppene av de menn som har **syndet mot meg**, for deres orm skal ikke dø, og deres ild skal ikke sløkkes, og de skal være en gru for alt kjød." (v.24).*

Dette er symbolsk språk. En orm kan ikke leve i ilden! Ilden symboliserer evig tilintetgjørelse og ormer symboliserer syndige lyster som fortærer mennesket innenfra. Jesus brukte disse ord av Jesaja i Mark.9;42-48 da han advarte disiplene mot å gi etter for syndige lyster og fristelser, hvoretter han advarer mot dramatiske konsekvenser for dem som fører falske tale for å forføre meddisipler.